UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R.P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, De Oratione Mentali Et Mysteriorvm Vitae D.N. Iesv Christi & benedictae Matris eius meditatione

Arias, Francisco

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. X. De alijs ad eam comparandam medijs eiusq[ue] moderatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-48934

Visual Library

ſtemur, aut turbemur, ſed patienter ſuſtineamus, à manu diuina hanc moleſtiā accipiētes & eam ob amorem Dei pati volentes, atque hæc ſæpe maior nobis erit de inimico victoria, & maius apud Deum meritum & lucrum, quam ſi ſtatim inimicus fugeret, noſque ab omni aliena cogitatione liberos ſineret.

Si durant tolerandū propter Deum.

CAP. X.

De alijs ad attentionem in oratione parandam medijs, & qua eadem moderanda diſcretione.

QVAE hactenus ad attentionem in oratione parandam media ſuggeſſimus, neceſſaria ſunt & maximè vtilia, at omniū præſtantiſſimum & optimum eſt verus & feruens Dei amor. Hic ſcil. reuera cor Deo colligit, ipſumque vt attentum & in myſteriorum & operum Dei ipſius conſideratione quietum ſit efficit. Hic cum facilitate à corde inutiles & vanas cogitationes in oratione & extra eam occurrentes

Feruens Dei amor attentum facit. *Gregor. in moral. lib. 30 c. 12. in noua edit.*

rentes pellit. nam vt ipſa ait Veri-
Matth. 6. tas, *vbi eſt theſaurus tuus, ibi & cor*
tuum: id eſt, vbi amor eſt hominis,
vbi res eſt amata, ibi eius cogitatio.
Ita quoque ipſa docet experientia:
nam quod multum amamus & deſi-
deramus, de hoc aſſiduò cogitamus,
idq́ue ſine difficultate aliqua, & e-
iam nihil minus volentibus animo
occurrit, quod ex corde diligi-
mus. Vnde ſequitur, quòd, ſicut qui
peritura terræ bona, quæ varia &
plurima ſunt, amant & deſiderant,
eadem cogitãt, ita ex corde vnicum
& æternum, quod eſt Deus bonum,
& omnia propter ipſum amando,
cogitatio noſtra ad eundem feretur,
& facilè ac ſine labore vllo, intelle-
ctus cogitatione in ipſum Dominū,
& myſteria quæ ex bonitate & infi-
nita caritate pro noſtra operatus eſt
ſalute, feremur. Hinc Climacus ait:
Grad. 28. Vt militis in ducem amor eluceſcit,
ſi in prælio pro ipſo decertet, ita
tempore orationis facilè apparet,
quem homo diligat. ſi enim Deum
amat, cogitatio ad ipſum fertur.
Hoc

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hoc ergo ſancto exercitio reipſa in Dei amore creſcamus. quo enim eũ amplius diligemus, ita facilius & frequentius de ipſo cogitabimus. Vbi ergo magnum ac vehementem amorem habuerimus, qui in corde noſtro omnem rerum terrenarum amorem & affectum deleat, magna dulcedine & quiete de ipſo cogitabimus, & omñi tempore & loco cor ad ipſum viſitatione quadam amabili ſublatum, & ſuaui quodam amore illi vnitum, habebimus.

Quæ maximè turbent & augant in oratione.

Nihil autem adeò hominem in oratione turbat, & animam alienis ab eo loco ac moleſtis cogitationibus diſtrahit, quam anxij de ijs rebus, quæ ad officium ſuum & ſalutem æternam ſpectant timores. Tunc temporis ſiquidem homo timet, ne eius quod illi ex officio iniunctum eſt poſt orationem obliuiſcatur, vt valeat efficere: angitur, an quod illi præceptum eſt, benè an verò ſecus ſuccedet: an hæc & illa ſit impedimenta habiturus: an in hoc quod egit peccarit nec ne: an confi-

teri

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

teri idipſum teneatur an non, & o-alia huiuſmodi. In rebus autem ad ſalutem ſpectantibus, hæc inprimis metū incutiunt, an de electorum ſit numero nec ne: perſeueraturus ſit, an non: an ſaluandus, an condemnandus: Optimum ad omnes hoſce timores ſuperandos, & cor quietandum, & aduerſus omnes diſtractiones, quæ hinc naſcuntur firmandum, remedium eſt, totum ſe in Dei manus reſignare, omnia in diuinæ voluntatis beneplacitum referre, & in diuinam eius prouidentiam reijcere, vti iam declarauimus. Faciat quantum certitudine morali poteſt ad quod ex parte ſua obligatus eſt, & quod illum facere vult Deus cumque videbitur iuxta id quod nouit, & alij ipſi conſuluere, omnes obligationes (iuxta regulam, quam ſupra poſuimus) in omnibus quæ ſe offerunt compleuiſſe; tum ſecum ſtatuat, tam in hac vita, quàm in alia, tam in tempore, quàm in æternitate, contentus eſſe eo quod Deus decreuerit, quodque non aliud nec

Dionyſ. Carthuſ. contra inordin. cor. art. 27.

Quomodo ſuperanda.

Faciendo quod moraliter poſſumus & debemus; & in Dei voluntate ſe totaliter reſignando. *p. 1. c. 1. & p. 2. c. 5.*

plura

plura petet, quàm ipſe petat. Et ſi homo patri carnali à quo genit⁹ eſt, ob amorem quo illum ſe proſequi nouit, etſi is paruulus ac mutabilis ſit, vti amor creaturæ peccatis ſubiectæ, fidat, nec non & amico, ob aliquam quam in eo expertus eſt bonitatem: quanto magis homini confidendum in Deo, qui infinita bonitas eſt, qui infinito hominem amore diligit, è nihilo condidit, & quantum à parte ſua tanquam filium ſuum patiendo & eius cauſa moriendo genuit, quiq́ue eius bonum & ſalutem, etiam longè magis quærit, quàm ipſe deſiderat, & deſiderare poteſt. Qui autem tale nondum in anima robur ad hoc modo ſe in voluntatem Dei ex corde reſignandum ſentit, non propterea animum contrahat, at hoc ipſum petat, & petere non deſinat, donec hęc illi detur benedictio.

Hæc ſunt media, quibus attentio adeò in oratione mentali neceſſaria & proficua, procuranda eſt. Sed aduertendum diſcretione hic opus eſſe,

In habenda attentione, nō vtendum violentia.

eſſe, ſcilicet, vt ita ad ea, quæ medi-
tanda ſunt, homo attentus eſſe co-
netur, ne nimia ad eam parandam
vehementia vtatur, nec vi quadam
vehementi rebus meditandis ima-
ginationem applicet. Nam hæc vio-
lentia & nimia vehementia noceret

Nocet e-
nim.

aliquando capiti, & orationis fru-
ctum impedire poſſet. Velle namque
deuotioné & motũ è rebus diuinis,
nimia violétia imaginationé & pe-
ctus cogendo, elicere, animá potius
aridam facit. proinde ſeruanda me-
diocritas, ne ſcilicet inter orandum
nimium quis negligens & remiſſus
ſit, & à vanis ſe cogitationibus, vt
dictum eſt, abripi ſinat: item ne ſe
fatiget, & nimiopere ad attentionē
colligendam affligat; ſed viuo & vi-
gili corde ſit, ad attentionem ha-
bendam adnitatur; ſed ſuauiter, ne
diſtrahatur laboret; ſed ſine vlla de-
fatigatione faciat neceſſe eſt. cre-
dens cùm attentio donum Dei ſit,
vti ante diximus, ſi quidquid ex par-
te ſua eſt, Dei gratia cooperante,
idque labore quem ipſa poſcit te-

io, ſine vllo exceſſu faciat, Deum ipſam conceſſurum.

Capvt XI.

In meditatione à rerum corporalium & viſibilium cogitatione ad ſpiritualium & inuiſibilium tranſeundum.

Vt in ſancto hoc exercitio multum proficiamus, vtque facilius & ſuauius peragatur notandum eſt Documentum aliud magni momenti, quod ſancti omnes magni fecerę, ſcilicet, cùm in hiſce myſterijs viſibilia & corporalia quædam reperiantur, quæ dum fierent ſenſibus percipiebantur, iam verò imaginatione percipiuntur; quædam etiam ſpiritualia & natura ſua videri neſcia, quęque ſolo intellectu percipiuntur: ne nimium corporalium conſideratione detineamur, ſed mentem ad intellectualem rerum ſpiritualium conſiderationē ſuſtollamus: præſertim quando quis diu iam mentalem orationem exer-

Gregor. in moral lib. 6. c. 27. D Thom. 2. 2. q. 182. ar. 3. Gerſon. de medit. & ſimpl p 3. c 7. Dionyſ. de profect. charit. ar. 46.

In meditando, mens à corporalibus ad ſpiritalia transferenda.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN